

Lajmi i Mirë

Në muajin e gjashtë, engjëlli Gabriel u dërgua nga Perëndia në një qytet të Galilesë, që quhej Nazaret, te një e virgjër, që ishte e fejuar me një njeri që quhej Jozef, nga shtëpia e Davidit; dhe emri i virgjërshës ishte Maria. Dhe engjëlli hyri te ajo dhe tha: «Tungjatjeta, o hirplote, Zoti është me ty; ti je e bekuar ndër gratë». Por kur e pa atë, ajo mbeti e shqetësuar nga fjalët e tij, dhe pyeste vetveten çfarë kuptimi mund të kishte një përshëndetje e tillë. Dhe engjëlli i tha: «Mos ki frikë, Mari, sepse ke gjetur hir para Perëndisë. Dhe ja, ti do të mbetesh shtatzënë dhe do të lindësh një djalë, dhe do t'ia vesh emrin Jezus. Ai do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Shumë të Lartit; dhe Zoti Perëndi do t'i japë fronin e Davidit, atit të tij; dhe do të mbretërojë mbi shtëpinë e Jakobit përjetë, dhe mbretëria e tij nuk do të ketë kurrë të sosur». Atëherë Maria tha: «Ja shërbëtorja e Zotit; le të më ndodhë sipas fjalës sate». Dhe engjëlli u largua prej saj.

(Lluka 1:26-33 & 38)

Tani edhe Jozefi doli nga qyteti i Nazaretit të Galilesë, për të shkuar në Jude, në qytetin e Davidit, që quhet Bethlehem, sepse ai ishte i shtëpisë dhe i familjes së Davidit, për t'u regjistruar bashkë me Marinë, gruan e vet me të cilën ishte martuar dhe që ishte shtatzënë. Kështu, ndërsa ishin atje, asaj i erdhi koha të lindë. Dhe ajo lindi djalin e saj të parëlindur, e mbështolli me pelena dhe e vendosi në një grazhd, sepse në han nuk kishte vend për ta.

(Lluka 2:4-7)

Tani në po atë krahinë ishin disa barinj që rrinin jashtë, në fusha, dhe natën ruanin kopenë e tyre. Dhe ja, një engjëll i Zotit iu paraqit atyre dhe lavdia e Zotit shkëlqeu rreth tyre e ata i zuri një frikë e madhe.

Por engjëlli u tha atyre: «Mos druani, sepse unë po ju lajmëroj një gëzim të madh për të gjithë popullin; sepse sot në qytetin e Davidit lindi për ju një Shpëtimtar, që është Krishti, Zoti. Dhe kjo do t'ju vlejë si shenjë: ju do të gjeni një fëmijë të mbështjellur me pelena, të shtrirë në një grazhd». Dhe menjëherë engjëllit iu bashkua një shumicë e ushtrisë qiellore, që lëvdonte Perëndinë, duke thënë: «Lavdi Perëndisë në vendet më të larta, dhe paqe mbi tokë njerëzve mbi të cilët qëndron mirëdashja e tij!».

(Lluka 2:8-14)

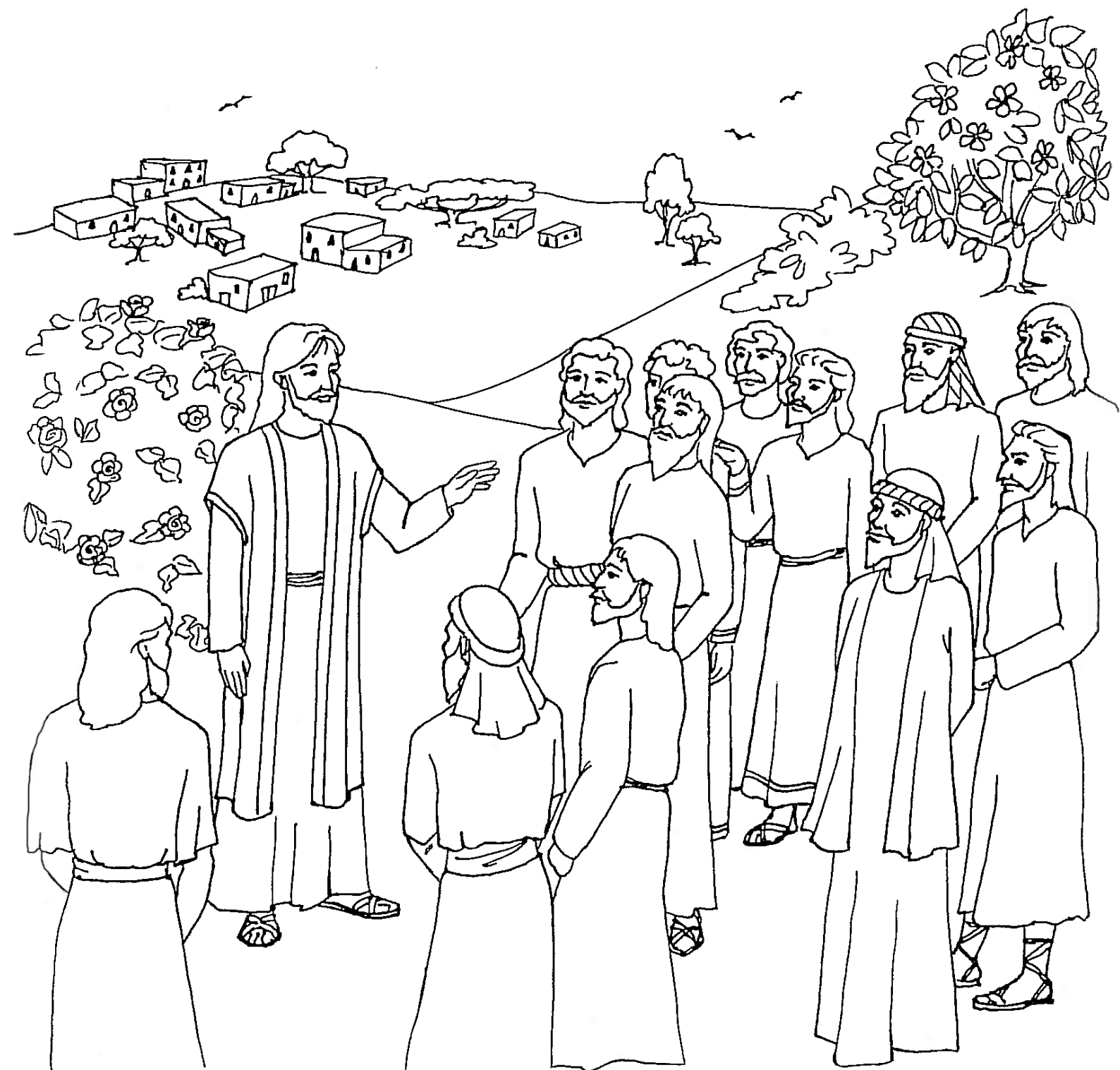
Ndërkaq fëmija rritej dhe forcohej në frymë, duke qenë plot dituri; dhe hiri i Perëndisë ishte mbi të. (Lluka 2:40)

Gjoni erdhi në shkretëtirë duke pagëzuar dhe duke predikuar një pagëzim pendese për faljen e mëkateve. Dhe gjithë vendi i Judës dhe ata nga Jeruzalemi shkonin tek ai, dhe pagëzoheshin të gjithë nga ai në lumin Jordan, duke rrëfyer mëkatet e tyre. Por Gjoni ishte i veshur me lesh deveje, mbante një brez lëkure përreth ijëve dhe ushqehet me karkaleca dhe me mjaltë të egër. Ai predikonte duke thënë: «Pas meje po vjen një që është më i fortë se unë. Unë nuk jam i denjë as të ulem para tij për t'i zgjidhur lidhësat e sandaleve të tij. Unë ju pagëzova me ujë, ndërsa ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë».

Dhe ndodhi në ato ditë që Jezusi erdhi nga Nazareti i Galilesë dhe u pagëzua nga Gjoni në Jordan. Dhe menjëherë, kur po dilte nga uji, pa se qiejtë po hapeshin dhe Fryma po zbriste mbi të si një pëllumb. Dhe një zë erdhi nga qielli: «Ti je Biri im i dashur në të cilin jam kënaqur.»

(Marku 1:4-11)

Pastaj ai u ngjit në mal dhe thirri pranë vetes ata që deshi. Dhe ata erdhën tek ai. Dhe ai i caktoi dymbëdhjetë që të rrinin me të dhe që mund t'i dërgonte të predikojnë, dhe të kishin pushtet të shëronin sëmundjet dhe të dëbonin demonët.

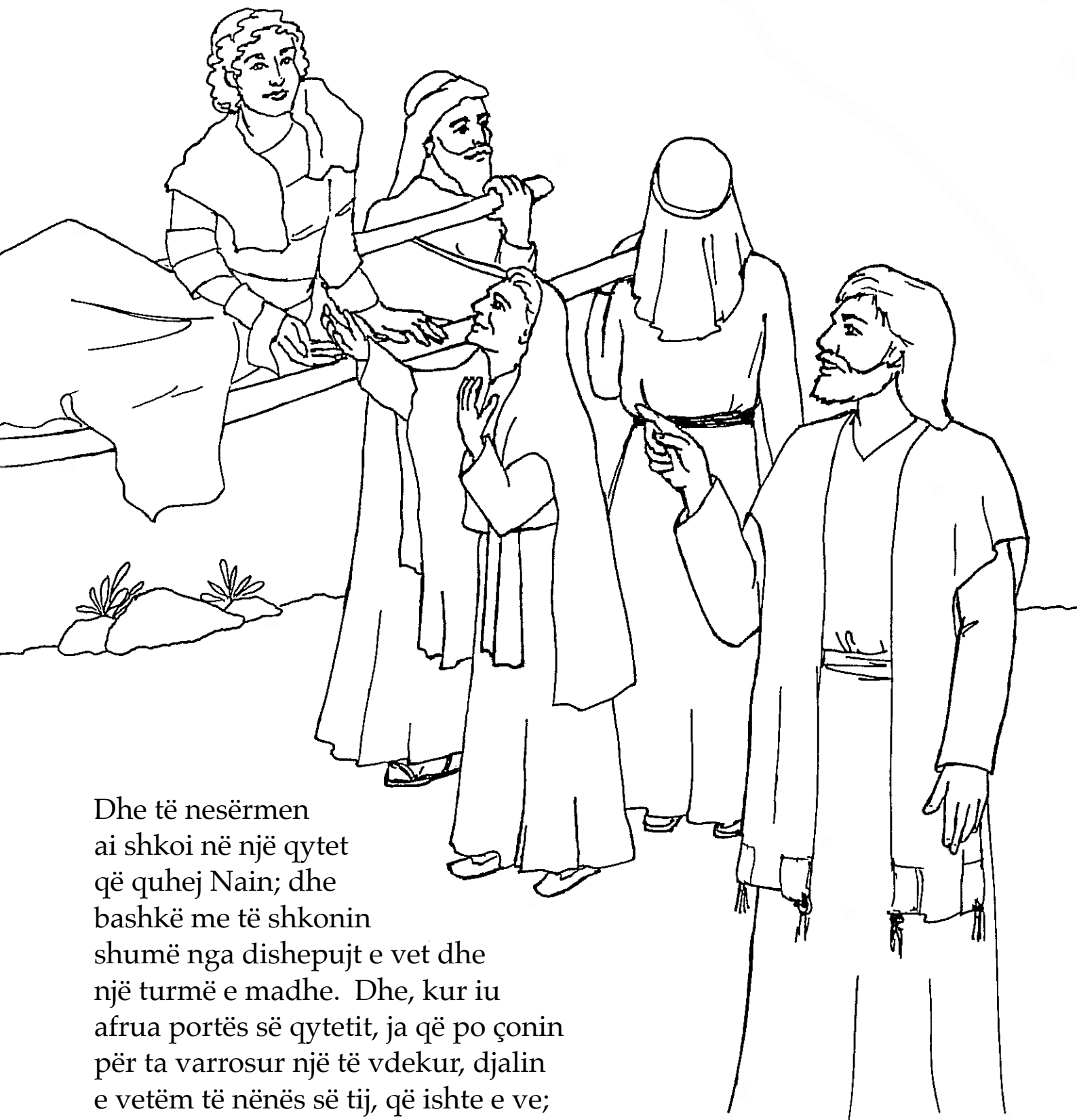
(Marku 3:13-15)

Midis farisenjve ishte një njeri me emrin Nikodem, një krer i Judenjve. Ky erdhi natën te Jezusi dhe i tha: «Mësues, ne e dimë se ti je një mësues i ardhur nga Perëndia, sepse askush nuk mund të bëjë shenjat që bën ti, në qoftë se Perëndia nuk është me të».

Jezusi iu përgjigj dhe tha: «Në të vërtetë, në të vërtetë po të them që nëse një nuk ka rilindur, nuk mund ta shohë mbretërinë e Perëndisë». Nikodemi i tha: «Po si mund të lindë njeriu kur është plak? A mund të hyjë ai për së dyti në barkun e nënës së vet dhe të lindë?» Jezusi u përgjigj: «Në të vërtetë, në të vërtetë po të them se kush nuk ka lindur nga uji dhe nga Fryma, nuk mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë. Ç'ka lindur nga mishi është mish; por ç'ka lindur nga Fryma është frymë.»

(Gjoni 3:1-6)

Dhe të nesërmen
ai shkoi në një qytet
që quhej Nain; dhe
bashkë me të shkonin
shumë nga dishepujt e vet dhe
një turmë e madhe. Dhe, kur iu
afhua portës së qytetit, ja që po çonin
për ta varrosur një të vdekur, djalin
e vetëm të nënës së tij, që ishte e ve;
dhe një turmë e madhe nga qyteti ishte me të.

Posa e pa, Zoti pati dhemshuri për të dhe i tha: «Mos qaj!» U afhua,
preku arkivolin, dhe ata që e bartnin u ndalën; atëherë ai tha: «Djalosh,
unë të them, çohu!». Dhe i vdekuri u çua ndenjur dhe filloi të flasë.
Dhe Jezusi ia dha së ëmës. Atëherë të gjithë u mrekulluan dhe
lëvdonin Perëndinë duke thënë: «Midis nesh doli një profet i madh»
dhe: «Perëndia e vizitoi popullin e vet».

(Lluka 7:11-16)

Jezusi, pra, i ngriti sytë dhe, duke parë se një turmë e madhe po vinte tek ai, i tha Filipit: «Ku do të blejmë bukë që këta të mund të hanë?». Por ai e thoshte këtë për ta vënë në provë, sepse ai e dinte ç' do të bënte. Filipi iu përgjigj: «Dyqind denarë bukë nuk do të mjaftojnë për ata, që secili prej tyre mund të ketë një copë». Andrea, i vëllai i Simon Pjetrit, një nga dishepujt e tij, i tha: «Këtu është një djalosh që ka pesë bukë elbi dhe dy peshq të vegjël; por ç'janë këto për aq njerëz?».

Dhe Jezusi tha: «Bëjini njerëzit të ulen!». Por në atë vend kishte shumë bar. Njerëzit, pra, u ulën dhe ishin në numër rreth pesë mijë. Pastaj Jezusi mori bukët dhe, pasi falenderoi, ua ndau dishepujve dhe dishepujt njerëzve të ulur; të njëjtën gjë bënë edhe me peshqit, aq sa deshën. Dhe mbasi ata u ngopën, Jezusi u tha dishepujve të vet: «Mblidhni copat që tepruan, që të mos shkojë dëm asgjë». I mblodhën, pra, dhe mbushën dymbëdhjetë shporta me copa nga ato pesë bukë prej elbi që u tepruan atyre që kishin ngrënë. Atëherë njerëzit, kur panë shenjë që bëri Jezusi, thanë: «Me të vërtetë ky është profeti, që duhet të vijë në botë».

(Gjoni 6:5-14)

Kur u ngrys, dishepujt e tij zbritën drejt detit. Hipën në barkë dhe shkuan përtej detit, drejt Kapernaumit; tashmë ishte errët dhe Jezusi ende nuk kishte ardhur tek ata. Deti ishte i trazuar, sepse frynte një erë e fortë. Dhe pasi kishin vozitur rreth njëzet e pesë ose tridhjetë stade, panë Jezusin që po ecte mbi det dhe po i afrohej barkës dhe patën frikë. Por ai u tha atyre: «Jam unë, mos druani!». Ata, pra, deshnin ta merrnin në barkë, dhe menjëherë barka u bregëzua në atë vend ku ishin drejtuar. (Gjoni 6:16-21)

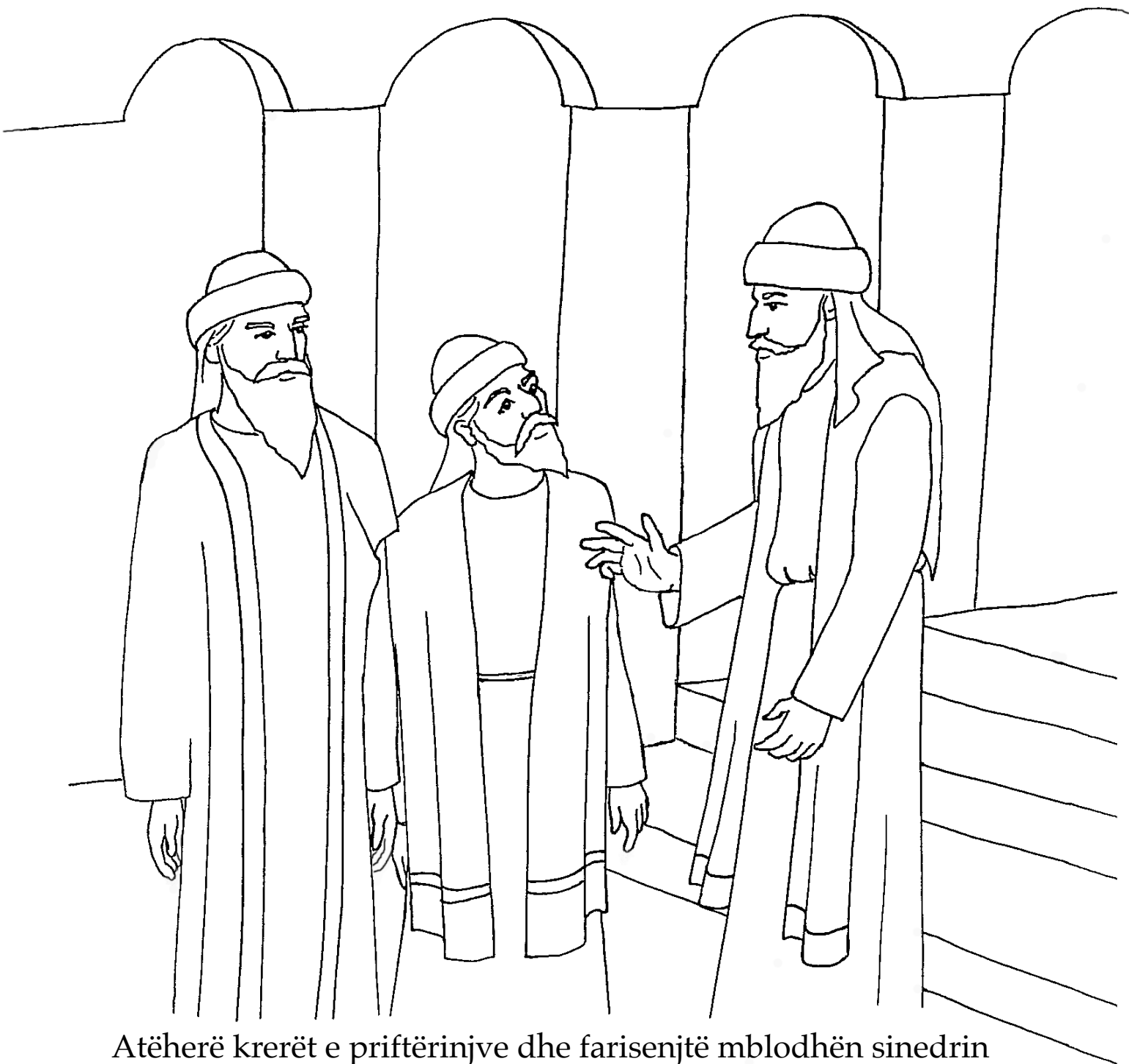

Atëherë i prunë disa fëmijë të vegjël që ai t'i prekte ata; por dishepujt i qortonin ata që i prunë. Kur Jezusi e pa këtë, i indinjuar, u tha atyre: «I lini fëmijët e vegjël të vijnë tek unë dhe mos i pengoni, sepse e tyre është mbretëria e Perëndisë. Në të vërtetë po ju them se kushdo që nuk e pranon mbretërinë e Perëndisë si një fëmijë i vogël, nuk do të hyjë në të». Dhe, si i mori në krahë, i bekoi duke vënë duart mbi ta. (Marku 10:13-16)

«Unë jam bariu i mirë; bariu i mirë jep jetën e vet për delet. Delet e mia e dëgjojnë zërin tim, unë i njoh dhe ato më ndjekin; dhe unë u jap atyre jetën e përjetshme dhe nuk do të humbasin kurrë, e askush nuk do t'i rrëmbejë nga dora ime.»

(Gjoni 10:11 & 27-28)

Atëherë krerët e priftërinjve dhe farisenjtë mbledhën sinedrin dhe thanë: «Ç'të bëjmë? Ky njeri po bën shumë shenja. Po ta lëmë të vazhdojë kështu, të gjithë do të besojnë në të, do të vijnë Romakët dhe do të shkatërrojnë vendin dhe kombin tonë». Por një nga ata, Kajafa, që ishte kryepriifti i atij viti, u tha atyre: «Ju nuk kuptoni asgjë; dhe as nuk e konceptoni se është e leverdishme për ne që të vdesë vetëm një njeri për popullin, dhe të mos humbasë gjithë kombi».

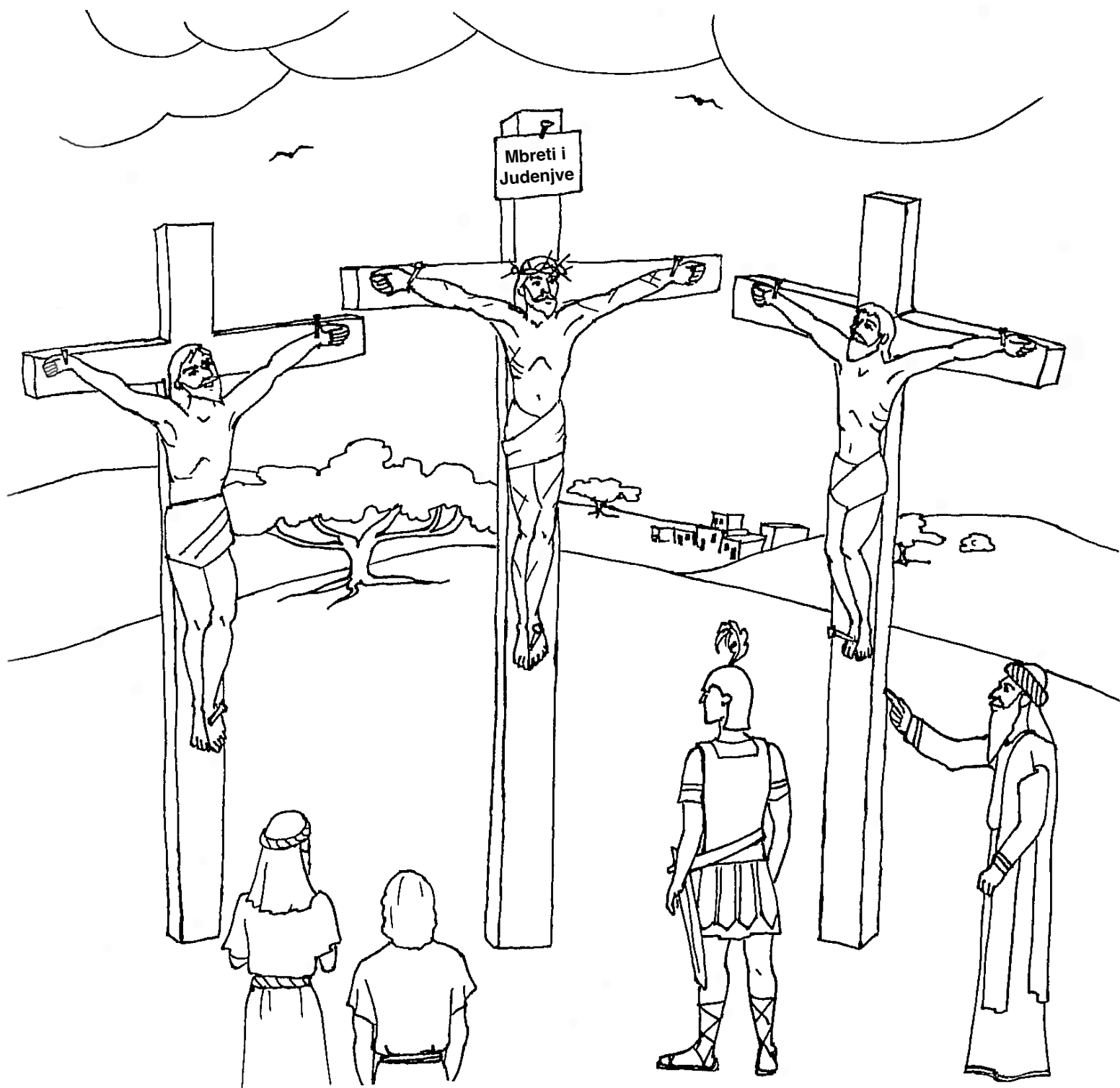
Por këtë ai nuk e tha nga vetja; por, duke qenë kryepriift i atij viti, profetizoi se Jezusi duhej të vdiste për kombin, dhe jo vetëm për kombin, por edhe për t'i mbledhur në një, bijtë e Perëndisë që ishin të shpërndarë. Që nga ajo ditë, pra, ata vendosën ta vrasin. (Gjoni 11:47-53)

Dhe, kur u ngrys, ai u ul në tryezë bashkë me të dymbëdhjetët; dhe, ndërsa po hanin, tha: «Në të vërtetë unë po ju them se një nga ju do të më tradhtojë».

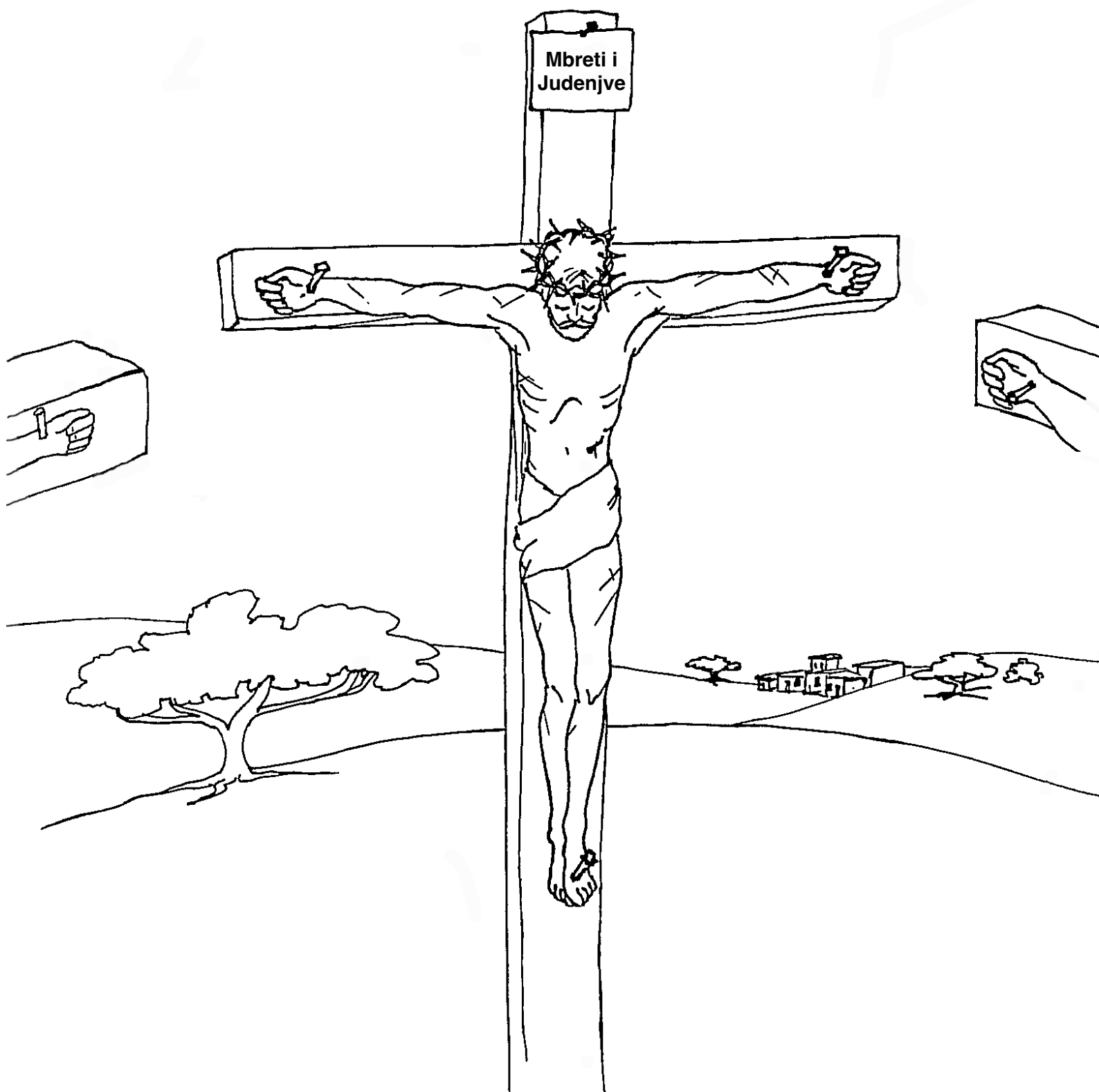
Ata u pikëlluan shumë dhe secili prej tyre filloi të thotë: «Mos jam unë; Zot?». Dhe ai duke u përgjigjur, tha: «Ai që ka ngjyer bashkë me mua dorën në çanak, ai do të më tradhtojë».

(Mateu 26:20-23)

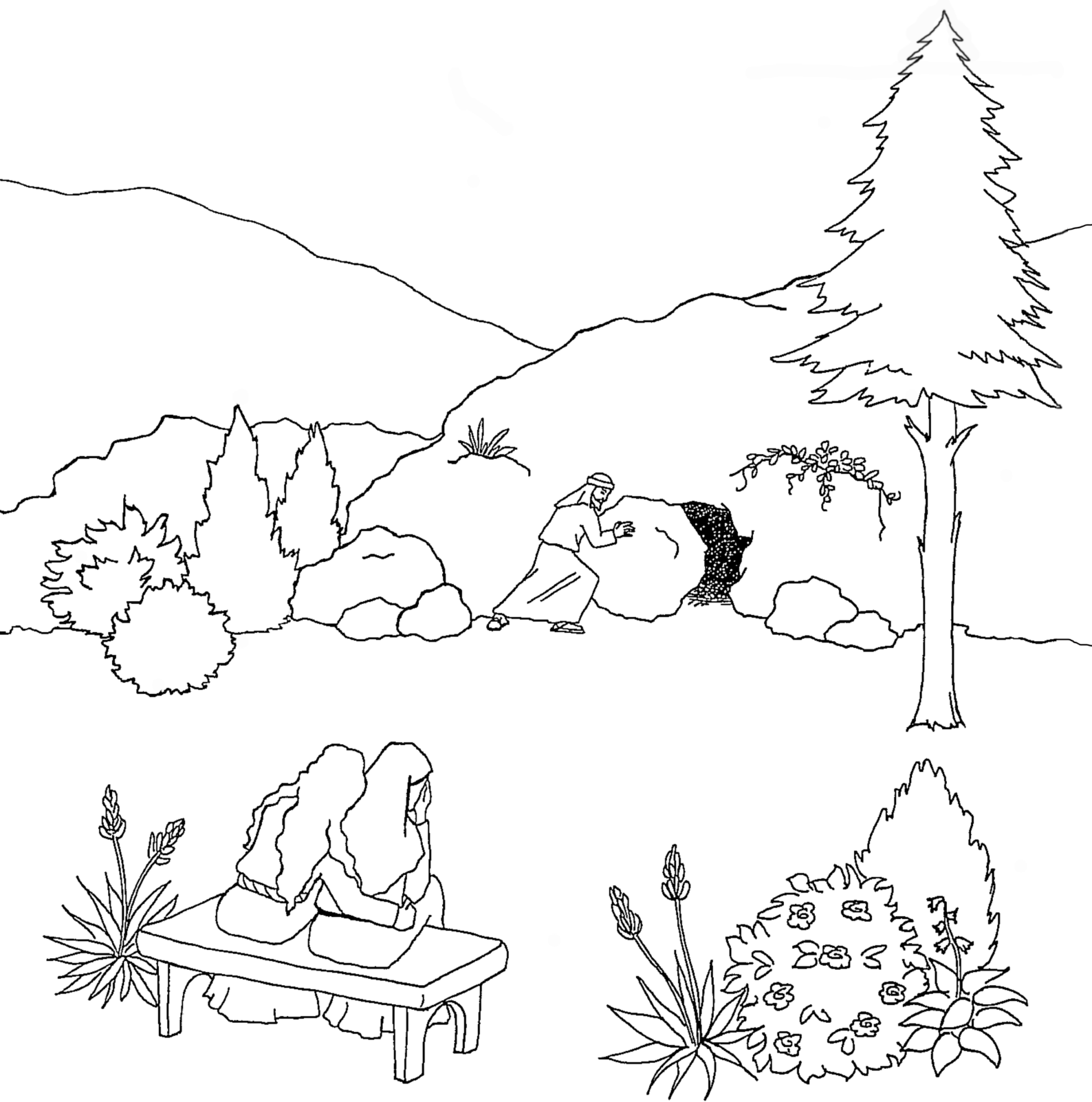

Dhe dy të tjerë, që ishin keqbërës, i prunë bashkë me të, për t'i vrarë. Dhe kur arritën në vendin që quhet «Kafka», aty e kryqëzuan atë dhe keqbërësit, njërin në të djathtë dhe tjetri në të majtë. Tani një nga keqberësit e kryqëzuar e shau duke thënë: «Nëse ti je Krishti, shpëto vetveten dhe neve». Por ai tjetri duke e përgjigjur e qortoi duke i thënë: «A s'ke frikë nga Perëndia, që je nën të njëjtin dënim? Në realitet, ne me të drejtë jemi dënuar, sepse po marrim ndëshkimin e merituar për ato që kemi kryer, ndërsa ky nuk ka bërë asnjë të keqe». Pastaj i tha Jezusit: «Zot, kujtohu për mua kur të vish në mbretërinë tënde». Atëherë Jezusi i tha: «Në të vërtetë po të them: sot do të jesh me mua në parajsë».

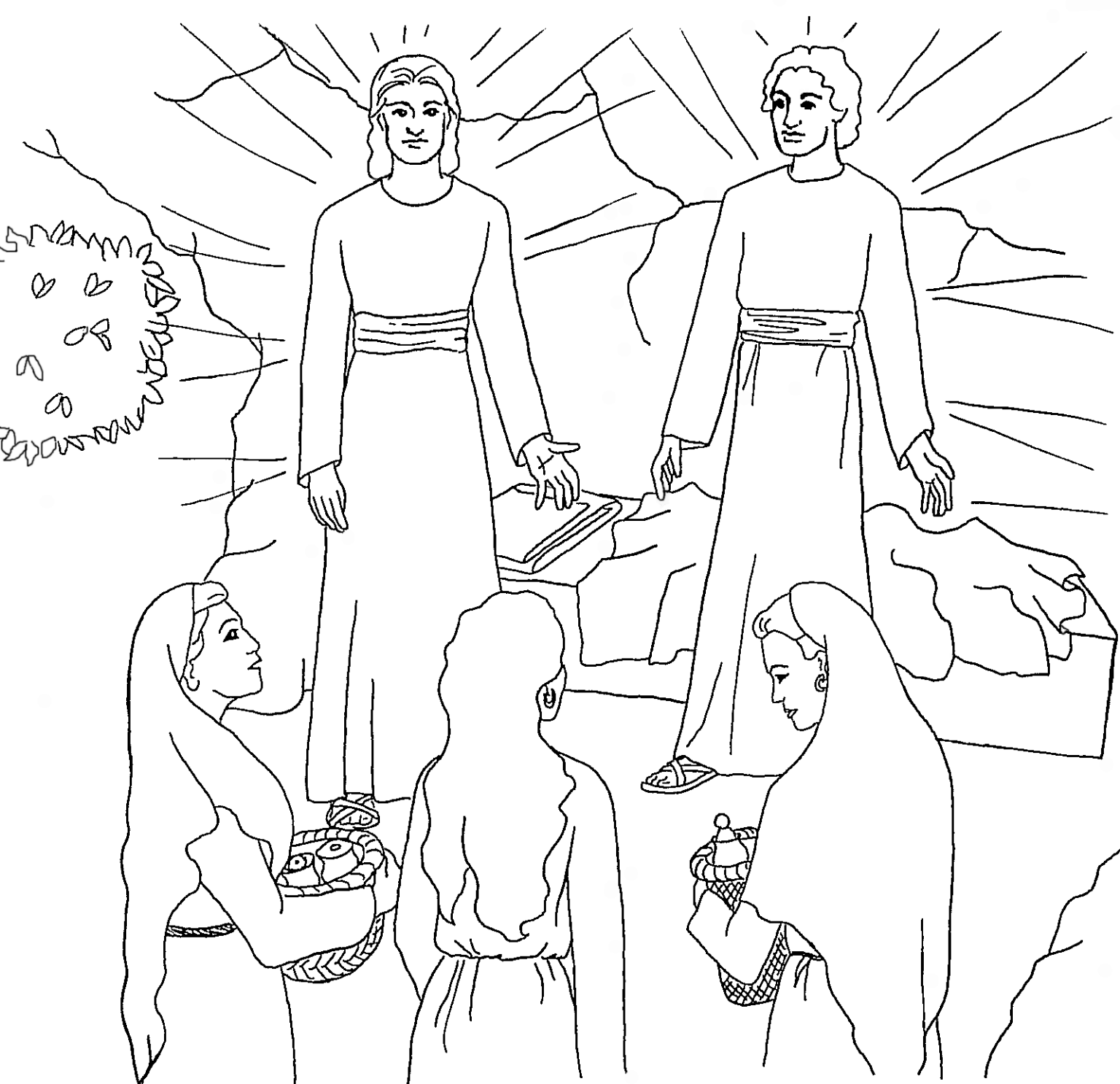
(Lluka 23:32-33 & 39-43)

Ishte afërsisht ora e gjashtë dhe errësira e mbuloi gjithë vendin deri në orën e nëntë. Dielli u err dhe perdja e tempullit u nda në mes. Dhe Jezusi bërtiti me zë të lartë dhe tha: «O Atë, në duart e tua po e dorëzoj frymën tim!». Dhe, si tha këto, dha fryma. Atëherë centurioni, kur pa ç'ndodhi, përlevdoi Perëndinë duke thënë: «Me të vërtetë ky njeri ishte i drejtë!». (Luka 23:44-47)

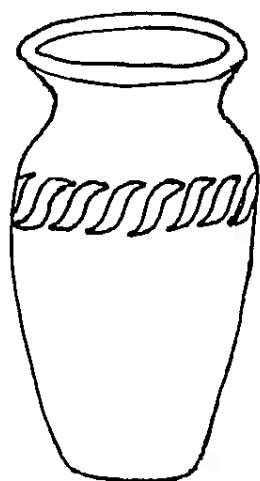
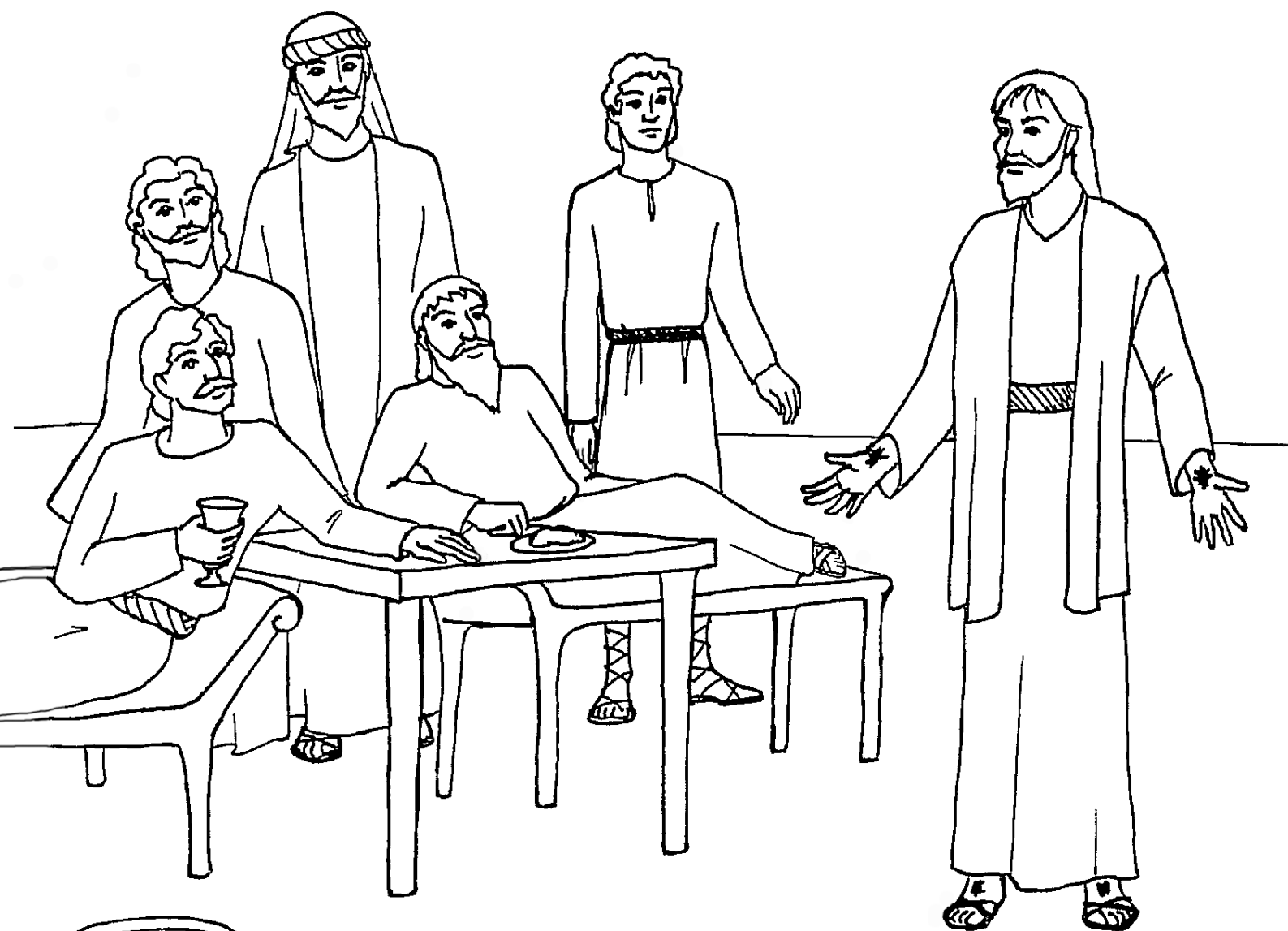

Edhe si u ngrys, erdhi një njeri i pasur nga Arimatea, me emër Jozef, i cili ishte edhe vet dishepull i Jezusit. Ai shkoi te Pilati dhe i kërkoi trupin e Jezusit. Atëherë Pilati dha urdhër që t'ia dorëzonin trupin. Dhe Jozefi, mbasi e mori trupin, e mbështolli me një pëlhurë të pastër, dhe e vendosi në varrin e vet të ri, që ai kishte hapur në shkëmb; pastaj rrokullisi një gur të madh në hyrje të varrit dhe u largua. Dhe Maria Magdalena dhe Maria tjetër rrinin aty, ulur përballë varrit. (Mateu 27:57-61)

Tani ditën e parë të javës, shumë herët në mëngjes, ato me gra të tjera shkuan te varri, duke sjellë erërat e mira që kishin përgatitur. Dhe gjetën që guri ishte rrokullisur nga varri. Por, kur hynë, nuk e gjetën trupin e Zotit Jezus. Dhe, ndërsa ishin shumë të hutuara nga kjo, ja, iu paraqitën atyre dy burra të veshur me rroba të ndritshme. Dhe, mbasi ato, të tmerruara, e mbanin fytyrën të përkulur për dhe, ata u thanë: «Pse e kërkonti të gjallin midis të vdekurve? Ai nuk është këtu, por është ringjallur; kujtohuni si ju foli, kur ishte ende në Galile, duke thënë se Biri i njeriut duhej të dorëzohej në duar të njerëzve mëkatarë, duhej kryqëzuar dhe do të ringjallej ditën e tretë». Dhe ato kujtonin fjalët e tij.

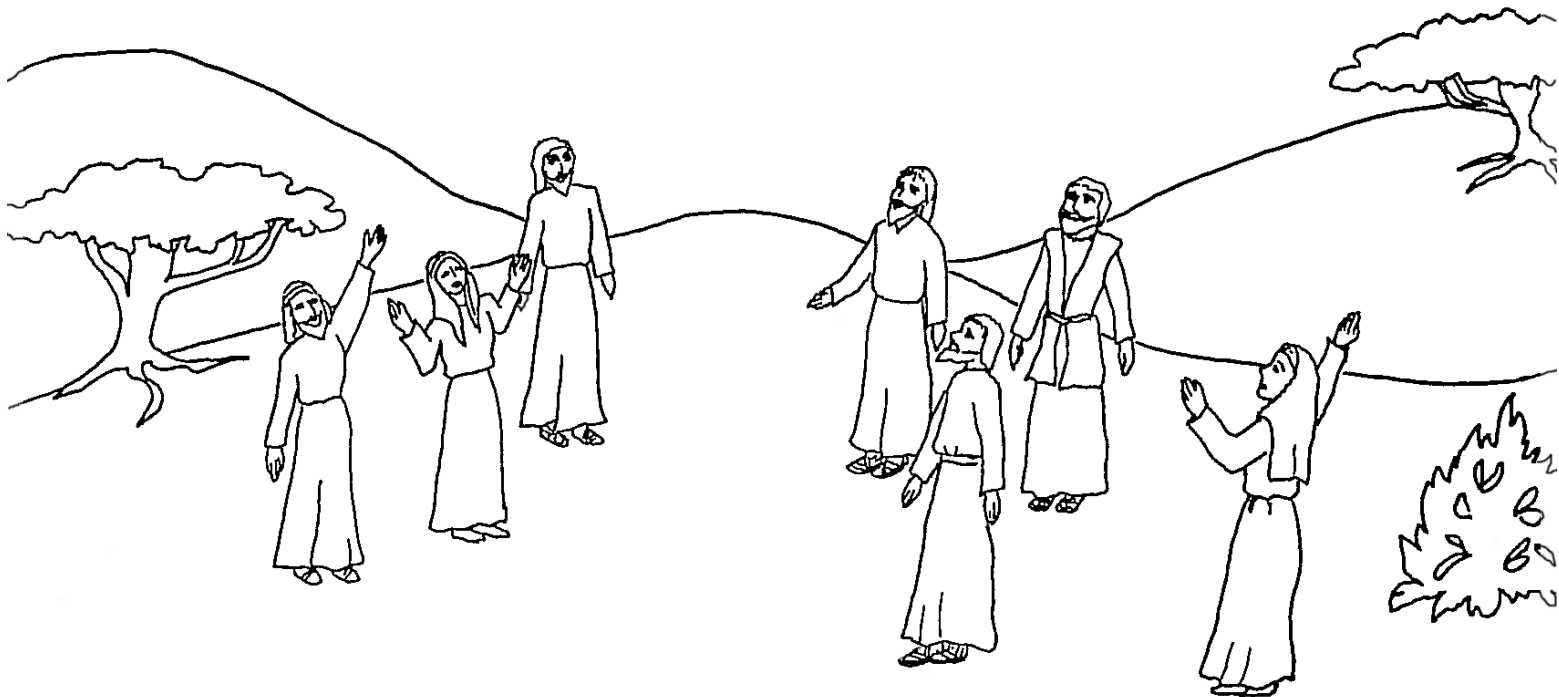
(Lluka 24:1-8)

Në po atë çast u ngritën dhe u kthyen në Jeruzalem, ku e gjetën të njëmbëdhjetët dhe ata që ishin mbledhur bashkë me ta. Ata thoshnin: «Zoti u ringjall me të vërtetë dhe iu shfaq Simonit». Ata atëherë treguan ç'u kishte ndodhur rrugës dhe si e kishin njohur në ndarjen e bukës.

Dhe, ndërsa ata po bisedonin për këto gjëra, vetë Jezusi u shfaq në mes tyre dhe u tha atyre: «Paqja me ju!». Por ata, të tmerruar dhe gjithë frikë, mendonin se po shihnin një frymë. Atëherë ai u tha atyre: «Pse jeni shqetësuar dhe pse në zemrat tuaja po lindin dyshime? Shikoni duart e mia dhe këmbët e mia, sepse unë jam. Më prekni dhe shikoni, sepse një frymë nuk ka mish e eshtra, si po shihni se unë kam!». Dhe, si i tha këtë, u tregoj atyre duart dhe këmbët.

(Lluka 24:33-40)

Dhe u tha atyre: «Kështu është shkruar dhe kështu ishte e nevojshme që Krishti të vuante dhe të ngjallej së vdekuri ditën e tretë, dhe që në emër të tij të predikohet pendimi dhe falja e mëkateve ndër të gjithë popujt, duke filluar nga Jeruzalemi. Dhe ju jeni dëshmitarët e këtyre gjërave». Pastaj iu priu jashtë deri në Betani dhe, si i ngriti lart duart, i bekoi. Dhe ndodhi që, ndërsa ai po i bekonte, u nda prej tyre dhe e morën lart në qiell.

(Luka 24:46-48 & 50-51)

Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme. Sepse Perëndia nuk e dërgoi Birin e vet në botë që ta dënojë botën, por që bota të shpëtohet prej tij. Ai që beson në të nuk dënohet, por ai që nuk beson tashmë është dënuar, sepse nuk ka besuar në emrin e Birit të vetëmlindur të Perëndisë.

(Gjoni 3:16-18)

Po të themi se jemi pa mëkat, gënjejmë vetveten dhe e vërteta nuk është në ne. Po t'i rrëfejmë mëkatet tona, ai është besnik dhe i drejtë që të na falë mëkatet dhe të na pastrojë nga çdo paudhësi.

(I Gjoni 1:8-9)

Jezusi i tha: «Unë jam udha, e vërteta dhe jeta; askush nuk vjen tek Ati përveçse nëpërmjet meje».

(Gjoni 14:6)

«Ejani tek unë, o ju të gjithë të munduar dhe të rënduar, dhe unë do t'ju jap çlodhje. Merrni mbi vete zgjedhën time dhe mësoni nga unë, sepse unë jam zemërbutë dhe i përulur nga zemra; dhe ju do të gjeni prehje për shpirtrat tuaj. Sepse zgjedha ime është e ëmbël dhe barra ime është e lehtë!».

(Mateu 11:28-30)

Jezusi bëri edhe shumë shenja të tjera në prezencën e dishepujve të tij, të cilat nuk janë shkruar në këtë libër. Por këto gjëra janë shkruar që ju të besoni se Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë dhe që, duke besuar, ta keni jetën në emër të tij.

(Gjoni 20:30-31)

«Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi, i pari dhe i fundit».

(Zbulesa 22:13)

AΩ

Sepse ky Perëndi është
Perëndia ynë në për-
jetësi, përjetë, gjithnjë;
ai do të jetë udhëheqësi
ynë deri në vdekje.
Psalmet 48:14

A shpreh kjo lutje dëshirën e zemrës tënde? Nëse po, thuaj këtë lutje dhe Krishti do të vijë në jetën tënde, ashtu sikurse ka premtuar:

Zot Jezus, unë kam kuptuar se jam mëkatarë dhe se kam nevojë për ty në jetën time. Faleminderit që vdiqe mbi kryq për të fshirë mëkatet e mia. Faleminderit që fale mëkatet e mia dhe më dhe jetën e përjetshme. Unë të ftoj në jetën time si Shpëtimtarin dhe Zotin tim. Të lutem merr kontroll mbi jetën time.

Emri _____ Data _____

Ilustruar nga: Linda Riddell

Citimet biblike janë marrë nga Dhjata e Re.

E drejta e autorit © SHOQËRIA BIBLIKE SHQIPTARE (ABS) TIRANË
Përdorur me leje.

www.goodnewscoloringbook.org

Albanian

